Οἱ Ἀγροτικοὶ Σύλλογοι, κατὰ τὸ τελευταῖον συνέδριόν των, προέτειναν διάφορα μέτρα ὑπὲρ τῆς περιοχῆς μας. Οἱ ἁρμόδιοι ἄς τὰ μελετήσουν μὲ ἐνδιαφέρον.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Αἱ Ὑπηρεσίαι τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου ὀφείλουν ν' ἀναθεωρήσουν τὴν στάσιν των ἔναντι τῶν Εἰσαγωγέων ζακχάρεως Πατρῶν. Ἡ αὔξησις τῆς τιμῆς της αὐτὰς βαρύνει.

ΒΑΡΥ ΠΛΗΓΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Η ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΝ ΣΥΣΚΕΥΗΝ

ΘΑ ΕΚΜΗΔΕΝΙΣΗ ΤΗΝ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ Ο ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. —Ἡ χρῆσις τῶν ἠλεκτρονικῶν διερευνητῶν ὡς μέσου διδασκαλίας, ἔχει προχωρήσει ἀπὸ τὸ στάδιον τῶν συζητήσεων καὶ τῶν πειραμάτων εἰς τὸ στάδιον τῶν πρακτικῶν ἐφαρμογῶν. Ἡ πρώτη χρῆσις ἑνὸς ἠλεκτρονικοῦ διερευνητοῦ — διδασκάλου τακτικῶς εἰς τὴν αἴθουσαν διδασκαλίας δημοτικοῦ σχολείου, θὰ γίνῃ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1967 εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Μπρέντγουντ, εἰς τὸ ἀνατολικὸν Πάλο Ἄλτο τῆς Καλιφορνίας.

Μὲ τὸ νέον σύστημα, τὸν συντονισμὸν τοῦ ὁποίου ἀνέλαβε τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Στάνφορντ καὶ ἐπιχορηγεῖται ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον παιδείας, θὰ ἐκπαιδευθοῦν 150 μαθηταὶ τῆς πρώτης τάξεως εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν ἀριθμητικὴν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν καθημερινῶς. Ὁ ἠλεκτρονικὸς διερευνητὴς θὰ καταγράφῃ τοὺς βαθμούς των, θὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς μαθητὰς νέαν ὕλην ὅσον αὐξάνονται αἱ ἱκανότητές των καὶ θὰ ἀναλύῃ τὰ διάφορα στοιχεῖα, ὥστε οἱ διδάσκοντες καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ σχολείου νὰ δύνανται νὰ παρακολουθοῦν καθημερινῶς τὸν κάθε μαθητήν.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΣΧΟΛΗ

Οἱ τῆς πρώτης τάξεως θὰ διαιρεθοῦν εἰς πέντε τμήματα ἐκ 32 μαθητῶν ἕκαστον. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς κάθε ἡμέρας θὰ ἀναλύωνται ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τοῦ διερευνητοῦ καὶ θὰ διοχετεύωνται εἰς αὐτὸν τὰ προγράμματα διὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἀναλόγως μὲ τὰς εἰδικὰς ἀνάγκας ἑκάστου μαθητοῦ. Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν μαθητῶν τῆς πρώτης τάξεως, οἱ μαθηταὶ τῆς Δ΄ τῆς Ε΄ καὶ τῆς ΣΤ΄ θὰ διδάσκωνται μαθηματικὰ καὶ ὀρθογραφίαν ἀπὸ τὸν ἠλεκτρονικὸν διερευνητὴν μὲ εἰδικὸν κύκλωμα τηλετύπου, ποὺ θὰ ἔχῃ ἐγκατασταθῆ μεταξὺ τοῦ σχολείου καὶ τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Στάνφορντ.

Τὸ ὅλον σύστημα λειτουργίας, περίπου ὡς ἑξῆς:

Ὅταν ὁ μαθητὴς δώσῃ τὸ σῆμα ὅτι εἶναι ἕτοιμος, ὁ ἠλεκτρονικὸς διερευνητὴς λέγει: «Παρακαλῶ γράψε με μὲ τὴν γραφομηχανὴ τὸ ὄνομά σου!». Κατόπιν ὁ διερευνητὴς εὑρίσκει τὸ κατάλληλον πρόγραμμα διὰ τὸν μαθητὴν καὶ διαβάζει τὴν πρώτην ἄσκησιν. Ὅταν ὁ μαθητὴς ὀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐρώτησιν σωστά, τότε παρέχεται ἡ ἀνάλογος ἀπάντησις καὶ ὁ διερευνητὴς προχωρεῖ εἰς τὴν ἐπομένην ἐρώτησιν. Ἐὰν ἡ ἐρώτησις εἶναι ἐσφαλμένη ἢ συνεχίζεται ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα, ὁ ἠλεκτρονικὸς διερευνητὴς λέγει «λάθος» ἢ «παρῆλθεν ὁ χρόνος» καὶ παρέχει τὴν κατάλληλο ἀπάντησιν.

Διὰ τὸ πρόγραμμα τῆς πρώτης τάξεως τῆς σχολῆς τοῦ Μπρὲντγουντ, ἡ ἑταιρία «Ι.Β.Μ.» κατασκευάζει εἰδικὸν ἠλεκτρονικὸν διερευνητὴν καὶ πρόκειται νὰ ἐφαρμόσῃ ἐντελῶς νέον σύστημα. Χάρις εἰς τὸ σύστημα αὐτό, ὁ μαθητὴς θὰ ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν ἠλεκτρονικὸν διερευνητὴν μὲ μίαν εἰδικὴν ἐλαφρὰν πένναν μὲ τὴν ὁποίαν θὰ γράφῃ εἰς ὀθόνην ὡσὰν αὐτῆς ποὺ τοποθετεῖται εἰς τὰς συσκευὰς τηλεστρων ὡσὰν τῆς γραφομηχανῆς ἢ ράσεως, μὲ συγκρότημα πλήκτρων μὲ μικρόφωνον ποὺ ἐπικοινωνεῖ μὲ μαγνητοταινίαν ἐντὸς τοῦ διερευνητοῦ.

Τὰ μαθηματικὰ προβλήματα ἢ αἱ πρὸς ἀνάγνωσιν προτάσεις προβάλλονται εἰς ὀθόνην 20,6Χ 27,9 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Ὁ μαθητὴς ἀπαντᾶ γράφων τὴν ἀπάντησιν διὰ τῆς ἐλαφρᾶς πέννας, ἢ δακτυλογραφῶν ἢ ἀφηγούμενος αὐτήν. Ἐὰν ἡ ἀπάντησις εἶναι λανθασμένη, ὁ ἠλεκτρονικὸς διερευνητὴς λέγει διὰ φωνῆς μαγνητοταινίας εἰς τὸν μαθητὴν νὰ ὑποβάλῃ νέαν ἀπάντησιν.. Μόνον μετὰ τὴν ὀρθὴν ἀπάντησιν παρέχεται ἡ ἑπομένη ἐρώτησις.

Ὁ ἠλεκτρονικὸς διερευνητὴς προσφέρει ὁλονὲν καὶ δυσχερεστέραν ὕλην ὅσον ὁ μαθητὴς δελτιοῦται καὶ μαθαίνει περισσότερα. Τὸ ὅλον σύστημα ἡμπορεῖ νὰ ἀναπροσαρμοσθῆ καὶ διὰ παιδὶ ποὺ μαθαίνουν δύσκολα. Οἱ ἐρευνηταὶ τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Στάνφορντ πιστεύουν ὅτι τὸ νέον σύστημα ἀπαλλάσσει τὸν διδάσκαλον ἀπὸ τὸ ἐπίπονον ἔργον τῆς ἀσκήσεως τῶν μαθητῶν καὶ προσφέρει χρόνον διὰ δημιουργικὴν ἀπασχόλησιν καὶ ἐμπειρίαν τῶν διδασκομένων.

Ἐρευνηταὶ καὶ πειραματισταὶ τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Στάνφορντ ἐχρησιμοποίησαν ἠλεκτρονικοὺς διερευνητὰς διὰ τὴν διδασκαλίαν εἰς πολλὰ προγράμματα διὰ μαθητὰς ποὺ μαθαίνουν μὲ βραδύτητα εἴτε διότι εἶναι καθυστερημένα διανοητικῶς, εἴτε ἐξ ἄλλων αἰτίων. Εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτό, ὡς φρονοῦν πολλοί, ὁ ἠλεκτρονικὸς ὑπολογιστὴς θὰ διαδραματίσῃ σημαντικώτατον ρόλον.

ΟΤΑΝ ΜΕΣΟΥΡΑΝΟΥΣΕ Η ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

Περιπέτειες καλλιτεχνῶν στὴ Πάτρα

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΒΟΥΝΑ

Σάραν Μπερνὰρ τῆς Ἑλλάδας εἶχαν ὀνομάσει οἱ σύγχρονοί της τὴ μεγάλη Ἑλληνίδα καλλιτέχνιδα Εὐαγγελίαν Παρασκευοπούλου (1865—1938)· καὶ ἡ ὁποία ἦταν γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Κεφαλονιᾶς, κόρη τοῦ Ἀργοστολιώτη τσαγκάρη Σπύρου Σκορδίλη, κι' ὄχι ἀπὸ τὴν Κρήτη, ὅπως σφαλερὰ ἀναγράφουνε οἱ Ἐγκυκλοπαίδειες καὶ τὰ Λεξικά.

Ὁ θίασος τῆς ξακουσμένης τούτης ἀρτίστας, μὲ κλασσικὸ ρεπερτόριο κι' ἀποτελούμενος ἀπὸ τοὺς δυναμικώτερους τότε ἠθοποιούς, κατέβηκε στὰ 1908 γιὰ μιὰ σειρὰ παραστάσεων στὸ Δημοτικὸ Θέατρο τῶν Πατρῶν.

Ἀλλ' ἦταν περίοδος τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς καὶ στὴν Πάτρα ἱεροκήρυκας ὁ Βλαχάκης. Καὶ ὁ ἅγιος ἀλλ' ἄγριος ἐκεῖνος ἱεροκήρυκας δὲν μποροῦσε ν' ἀνεχθῆ στὴ διάρκεια τῆς θείας Τεσσαρακοστῆς ἔστω καὶ μιὰ Παρασκευοπούλου στὴν πόλι του. Καὶ ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας καθημερινὰ ξεσπάθωνε ἐναντίον της, ἀπειλώντας μὲ τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερο ὅσους θὰ τολμοῦσαν νὰ πάνε στὸ Θέατρο.

«Τεῖχοι καὶ πλατεῖαι, ἀνέφερε στὰ κηρύγματά του ὁ Βλαχάκης, τῆς εὐσεβοῦς τῶν Πατρέων πόλεως, ἐγέμισαν μὲ θεατρικὰ προγράμματα, ἀγγέλοντα μιαρὰς θεατρικὰς παραστάσεις ἐν μέσῳ τῆς θείας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Ὁποία ἀσέβεια πρὸς τὰ Θεῖα καὶ τὸ ἱερὸν πρόσωπον τοῦ Κυρίου! Ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἀσυγχώρητος ἐσαεὶ θὰ εἶναι, ὅστις ἐξ ὑμῶν τῶν εὐσεβῶν Πατρέων θὰ μεταβῇ εἰς τὸ Θέατρον».

Ἀποτέλεσμα, νὰ μὴ πατήσῃ Πατρινὸς τὸ ποδάρι του στὸ Δημοτικὸ Θέατρο καὶ ἡ Παρασκευοπούλου μὲ τὸ ἐξαιρετικό της συγ-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΔΙΑ ΝΑ ΕΞΥΨΩΘΗ Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Ἡ ἀγάπη, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς ἀγωγῆς

Τὶ ἐπιδιώκει ἡ θρησκευτικὴ ἀγωγή; Τὴν ἀπάντησι μᾶς τὴν δίνει ὁ Ἰησοῦς μὲ τὰ λόγια, ποὺ εἶπε στὸν πλούσιο νεανία. «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου... αὕτη εἶναι ἡ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν».

Ἂς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸ τέλος. Ποιός λοιπὸν εἶναι ὁ πλησίον μας; Ὁ καλὸς Σαμαρείτης μᾶς ἐδίδαξε: Πᾶς ἄνθρωπος! Καὶ ὁ μεγάλος παιδαγωγὸς Πεσταλότσι εἶπεν ἡ ἀγάπη! Καὶ προχωρεῖ «ὅλα γιὰ τὸν ἄλλο, τίποτε γιὰ μένα». Τὸ ἐδίδαξε μὲ τὴν ἀθάνατη διδασκαλία του καὶ κυρίως μὲ τὴ ζωή του. Ὅλα τὰ ἔδωσε γιὰ τὸ παιδί! Καὶ τὸ σημερινὸ χριστιανόπουλο τραγουδάει «Θεέ μος κάνε ν' ἀγαπῶ τὸ κόσμο κι' ἀπὸ μένα πιὸ πολύ». Κι' ἂν αὐτὴ ἡ παιδαγωγικὴ ἀρχὴ ριζώσῃ στὴν ἀπαλὴ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ, θὰ ἐφαρμοσθῆ τὸ ὑπέροχο ἀξίωμα τοῦ Ἱεροῦ Αὐγουστίνου: «ἀγάπα με καὶ κάνε ὅ,τι θέλεις»!

Ἐκεῖνος π' ἀγαπάει ἀληθινά, προσφέρεται θυσία γιὰ τὸν ἄλλο. Νά, δίδαγμα ἀλτρουϊσμοῦ, ἀλληλεγγύης, αὐτοθυσίας. Μήπως αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ μεγάλο αἴτημα τῶν καιρῶν μας, ἡ ἀγάπη; Ἐὰν ἀκτῖνες ἀγάπης ἤσαν στὴν ἐποχή μας, ὄχι μόνο τὸ ἄτομο θὰ εὐτυχοῦσε, ὄχι μόνο ἡ οἰκογένεια θὰ εὐδαιμονοῦσε, ἀλλὰ καὶ ὁ διεθνὴς ὁρίζων θὰ ἐφωτίζετο ἀπὸ τὴν εἰρήνη.

Καὶ ἡ ποθητὴ αὐτὴ ἀγάπη θὰ πραγματοποιηθῆ, ἔστω καὶ οἐ μιὰ μικρὴ ἔκτασι καὶ ἔντασι, ἂν ἐμεῖς ἔτσι ἀπὸ τώρα παιδαγωγοῦμε τὰ παιδιά μας. Δεδομένου ὅτι ἡ ἀγνὴ παιδικὴ ψυχὴ φέρεται πρὸς τὴν ἀγάπη, δὲν εἶναι θεωρία ἀλλὰ ἐφαρμογή, πρᾶξις Θὰ δυνηθοῦμε νὰ τὴν φυτεύσωμε στὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ μὲ τὸ πλεόνασμα τῆς δικῆς μας ἀγάπης. Ἀγάπη στὸ σπίτι, στὸ παιδί, στοὺς ἔξω. Ἀγάπη στὸ Θεό.

Νὰ τὸ πρῶτο μέρος τοῦ σκοποῦ τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς «Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί»! Ὁ Θεὸς εἶναι γεμᾶτος ἀγάπη. Καὶ τὴν ἀγάπη Του αὐτή, ἀπὸ τὴν ὥρα τῆς δημιουργίας μέχρι τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ καὶ κάθε μέρα ὡς σήμερα, τὴν δείχνει. Ἐρωτᾶται ὅμως, ἐμεῖς ἀγαποῦμε τὸν Θεὸ «ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μας» γιὰ νὰ διδαχθῆ καὶ τὸ παιδί μας τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπό του; Καὶ γιὰ νὰ πῆ κανεὶς πὼς ἀγαπάει τὸν Θεό, τοῦ χρειάζεται νὰ δώσῃ μιὰν ἀπάντησι στὸ λόγο τοῦ Ἰακώβου: Ἐὰν ἴδῃς τὸν ἀδελφό σου στερούμενον καὶ τοῦ εἰπῆς: ὕπαγε, θερμαίνου καὶ χορτάζου, μὴ δώσῃς ὅμως τὰ ἀναγκαῖα, ποῦ ἡ ἀγάπη σου; Ἀγάπη λόγων; Καὶ ἂν τὸν συνάνθρωπό σου, ποὺ κάθε μέρα τὸν βλέπεις, δὲν τὸν ἀγαπᾶς, «τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἑώρακας», πῶς λέγεις ὅτι τὸν ἀγαπᾶς;

Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς καλῆς ἀγωγῆς.

Ἀρίσταρχος

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΓΛΥΚΟΥ ΝΕΡΟΥ ΑΠΟ ΑΛΜΥΡΟ ΜΕ ΗΛΙΑΚΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ

ΚΟΥΜΠΕΡ ΠΕΝΤΥ.— Ἡ ἀφαλάτωσις τοῦ ὕδατος διὰ τῆς ἡλιακῆς ἀποσταξεως ἐφαρμόζεται σὲ εὐρυτάτη κλίμακα στὴν Αὐστραλία, ποὺ σήμερα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τὸ μεγαλύτερο «ἐργοστάσιο» αὐτοῦ τοῦ εἴδους, ποὺ ὑπάρχει Εἶναι τὸ ἐργοστάσιο τοῦ Κοῦμπερ Πέντυ, ἐκτάσεως 38.000 τετραγωνικῶν ποδῶν, ποὺ παράγει ἤδη 3.000 γαλλόνια γλυκοῦ νεροῦ τὴν ἡμέρα, χρησιμοποιώντας τὸ ἁλμυρὸ νερὸ μιᾶς γειτονικῆς πηγῆς καὶ γιὰ φορέα θερμότητος, τὸν ἥλιο. Τὸ πρόγραμμα προβλέπει τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἡλιακοῦ αὐτοῦ ἐργοστασίου, ὁπότε ἡ παραγωγή του θὰ φθάνῃ τὰ 6.500 γαλλόνια νεροῦ τὴν ἡμέρα.

ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΑ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

ΧΑΡ. & ΙΩ. ΚΑΓΙΑΦΑ

ΠΑΤΡΑΙ — ΑΘΗΝΑΙ
Ἑρμοῦ 14 — Αἰόλου 68

☆

ΕΙΝΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΗ ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ὁ ἄνω ὄροφος οἰκίας κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπολίτου Χρυσοστόμου 8. Ἐπίσης πωλεῖται οἰκόπεδον 650 πήχεων. Πληροφορίαι Πατρέως 80, τηλ. 52—91.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΑΓΑΛΜΑΤΟΕΙΔΗΣ ΘΗΚΗ ΤΗΣ ΚΑΡΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥΣ

Δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ τὴν στιγμήν, ποὺ ἐνῶ ὅλοι εἴχομε πεπυρακτωμένην τὴν καρδίαν μας ἐκ τῆς συγκινήσεως τῆς προσμονῆς τῆς Ἁγίας Κάρας, μόλις ἀτενίσαμεν τὴν νεκρικὴν ὄψιν τοῦ παραδόξου ἀγάλματος, τὸ ὁποῖον κατεῖχον αἱ χεῖρες τοῦ Καρδιναλίου Αὐγουστίνου Μπέα, ἠσθάνθημεν ἀπογοήτευσιν, τοιαύτην δὲ ὥστε ἐμείναμεν ἐνεοὶ καὶ ἐμβρόντητοι ἐνώπιον γεγονότος μὴ ἀναμενομένου, ὡς εἶναι ὁ αἰφνίδιος θάνατος.

Ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερον δὲν ἐπανήλθομεν εἰς τὴν θερμότητα τῆς εὐσεβείας; δὲν νομίζω δὲ νὰ εἶναι ἄσχετοι καὶ αἱ τελευταίως παρατηρούμεναι ἀποστασίαι Ὀρθοδόξων εἰς τὴν περιοχήν, ὡς καὶ ἡ δράσις ἀντιορθοδόξων Ὀργανώσεων. Ἐκπληρῶ μία ὑποχρέωσιν καὶ ἐπιταγὴν τῆς συνειδήσεώς μου, ἀναφέρων τὰ ὅσα συζητοῦνται καὶ τονίζω ὅτι ὁ κόσμος ἐρωτᾶ: α) Τὶ κρύβει ἡ ἀποτροπιαστική, ὡς τὴν χαρακτηρίζει, ὁ ἀείμνηστος Κόντογλου, αὐτὴ λειψανοθήκη καὶ ποῖος ὁ σκοπός της; β) Τί εἶναι ἐκεῖνο, ποὺ καθηλώνει εἰς ἀδράνειαν τὰ ὑπεύθυνα τέκνα τῆς Ὀρθοδοξίας; γ) Εὑρισκόμεθα πρὸ τυφλῆς ἐμπιστοσύνης, ὑποταγῆς ἐντολῆς;

Εἰς τὰ ἐπανειλημμένως τεθέντα αὐτὰ ἐρωτήματα δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εἴχε δοθῆ μία ὑπεύθυνος ἀπάντησις; Ἀφιέμενοι εἰς τὴν ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ λύσιν τοῦ ζητήματος, δεχόμεθα τὴν σταδιακὴν ἐπιβολὴν τῶν ἀγαλματοειδῶν ἐμφανίσεων εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Καὶ αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ποτέ, ἀκόμη δὲ περισσότερον σήμερον, ποὺ αἱ προσπάθειαι τοῦ Παπισμοῦ διὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Ὀρθοδοξίας ἔχουν ξεπεράσει κάθε ἄλλην προηγουμένην ἐνέργειαν. Κάθε Ὀρθόδοξος Κληρικὸς ἢ Κοσμικὸς ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ εἰπῇ τὴν γνώμην του δημοσίᾳ, θαρραλέα καὶ τίμια. Μένοντας τὸ θέμα ἐκκρεμές, φέρει μεγάλην ζημίαν. Ἡ ἀποστασία ἀπὸ τὴν

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΘΕΜΑΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ

Ἡ Ἰατρικὴ εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν

Τοῦ ἰατροῦ κ. ΑΛ. ΜΑΡΑΣΛΗ

Ἡ Συνθήκη τῆς Ρώμης, εἶναι ἡ ἀρχὴ γιὰ τὴν ἕνωση τῆς Εὐρώπης' γιὰ μιὰ κοινὴ προοδευμένη εὐρωπαϊκὴ κοινωνία, μὲ ἐλευθέρα μετακίνηση ἀνθρώπων καὶ ἀγαθῶν καὶ μὲ βασικὸ σκοπό, τὴν ἀνύψωση τοῦ βιοτικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἐπιπέδου, τοῦ εὐρωπαίου πλέον πολίτου.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης εἶναι, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, μία εὐρεῖα τελωνιακὴ ἕνωσις, ἡ ὁποία θὰ ἐγκατασταθῆ προοδευτικῶς, γιὰ νὰ καταλήξῃ σὲ μιὰ μοναδικὴ ἀγορά, μὲ τὴν κατάργηση, τῶν συνοριακῶν φραγμῶν.

—Ὅταν ἡ συμφωνία αὐτὴ ὑπεγράφη, κανένας γιατρός, δὲν ὑπελόγισε τὶς ἐπιπτώσεις, ποὺ θὰ εἶχε, τόσον ἐπὶ τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος, ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης ὑγειονομικῆς ὀργανώσεως.

Τὰ ἄρθρα τῆς Συνθήκης ὁμιλοῦν περὶ πολιτικῆς ἐμπορίου, μεταφορῶν, γεωργίας, προσεγγίσεως τῆς νομοθεσίας, κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς Τραπέζης. Ἐκ πρώτης ὄψεως, ὅλα αὐτὰ εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὴν ἰατρικὴ καὶ γενικῶς τὴν Ὑγειονομικὴ πολιτική.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 ἀναφέρεται: «Ἡ συμφωνία συνδέσεως σκοπὸν ἔχει νὰ προαγάγῃ τὴν διαρκῆ καὶ ἰσόρροπον ἐνίσχυσιν τῶν ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Μερῶν, λαμβανομένης πλήρους ὑπ' ὄψιν τῆς ἀνάγκης ὅπως ἐξασφαλισθῆ ἡ ἐπιτάχυνσις τῆς ἀναπτύξεως τῆς Οἰκονομίας τῶν Κρατῶν — μελῶν ὡς καὶ ἡ ἀνύψωσις τοῦ ἐπιπέδου, ἀπασχολήσεως καὶ τῶν βιοτικῶν συνθηκῶν».

Ἐδῶ ὑπεισέρχεται ἡ ὑγεία τῶν ἐργαζομένων, διότι ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης ἐξαρτᾶται καὶ ἐλέγχεται ἀπὸ ἀνθρώπους, ποὺ ἡ παραγωγικότης των εἶναι τόσον μεγαλυτέρα, ὅσον ἡ ὑγεία των εἶναι καλυτέρα. Οὕτω, ἡ ἐξασφάλισις τῆς ὑγείας, ἡ προληπτικὴ καὶ κοινωνικὴ ἰατρική, ἀποτελοῦν βασικὲς ἐπιδιώξεις τῆς κρατικῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς τῶν Κρατῶν — μελῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Καὶ ὁ ἰατρικὸς κόσμος ὀφείλει νὰ λάβῃ ἐνεργῶς μέρος, διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς νέας κοινωνίας. Ἔχει ὅλα τὸ δικαίωμα, διότι ἀνήκει εἰς μίαν τάξιν, ποὺ ἔχει ἄμεσον σχέσιν μὲ τὴν κοινωνικὴν πρόοδον. Καὶ ἡ νέα εὐρωπαϊκὴ κοινωνία ἀπαιτεῖ ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη της νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν ἁρμονικὴ ἀνοικοδόμησή της καὶ διάπλασή της, σὲ πνεῦμα πειθαρχίας, ἐργασίας καὶ συνολικοῦ συμφέροντος. Γιὰ τὴν μελέτη ἀκριβῶς αὐτῶν τῶν προβλημάτων, ἱδρύθη τὸ Κέντρον Μελετῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἰατρικῶν προβλημάτων.

Σύμφωνα μὲ τὴν συμφωνία των ἀπὸ τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1968, τὰ μέλη τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελμάτων, ἑπομένως καὶ οἱ ἰατροί, θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκαταστάσεως σὲ μιὰ οἱανδήποτε χώρα τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος. Ἡ ἐλευθέρα δὲ ἐγκατάστασις ἀφοῦ προϋποθέτει τὴν κατάργησιν τῶν περιορισμῶν, ποὺ ἕνα Κράτος παρεμβάλλει σὲ ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ ἐργασθοῦν σὲ ξένο Κράτος.

Στὸ μεταβατικὸ δὲ στάδιο μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐλευθέρας μετακινήσεως, θὰ πρέπει νὰ προσαρμοσθοῦν οἱ ὅροι ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ εἰ δυνατὸν νὰ πλησιάσουν σὲ μιὰ κοινὴ ὑγειονομικὴ πολιτική.

Ἡ ἐναρμόνισις τῶν διαφορετικῶν ἀσφαλιστικῶν συστημάτων καὶ ἡ ἐξομάλυνσις τῶν διαφορῶν των, θὰ ἐπιφέρῃ τελικὰ ἕνα ἑνιαῖο ἀσφαλιστικὸ ὑγειονομικὸ σύστημα. Οὕτω, ἐνῶ κατ' ἀρχὴν σκοπὸς τῆς συμφωνίας εἶναι ἡ ἐξέτασις τῶν ἰατρῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, μὲ διατήρησιν τῆς νομοθεσίας ἑκάστου Κράτους, τελικά, ὅταν περάσῃ τὸ μεταβατικὸ στάδιο, θὰ ἐφαρμοσθῆ ἕνα ἑνιαῖο ἀσφαλιστικὸ σύστημα.

Ἡ κατάργησις περιορισμῶν διὰ τὴν ἐλευθέραν ἐγκατάστασιν καὶ διαμετακίνησιν τῶν ἰατρῶν, προϋποθέτει σὰν πρῶτο πρόβλημα, τὸ ἰσοδύναμον τῶν ἰατρικῶν, διπλωμάτων καὶ σὰν δεύτερο, τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἐπαγγέλματος σὲ εὐρωπαϊκὴν κλίμακα. Μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συνθήκης τῆς Ρώμης, ἐδόθη ἕνα χρονικὸν διάστημα (1-1-68) ἀκριβῶς, γιὰ νὰ γίνῃ ἡ προσαρμογὴ καὶ ἡ ἀναγνώρισις ἀπὸ τὰ Κράτη — μέλη τῶν πτυχίων τῶν διαφόρων ἰατρικῶν σχολῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τίθεται σὰν θεμελιῶδες πρόβλημα, ἡ ἐναρμόνισις τῆς διδασκαλίας τῆς ἰατρικῆς στὶς χῶρες τῆς κοινότητος. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἀγόμεθα μὲ σταθερὰ βήματα πρὸς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἰατρικήν.

Ὡς πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἐπαγγέλματος σὲ εὐρωπαϊκὴν κλίμακα, περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἀναζήτησις μιᾶς κοινῆς δεοντολογίας, ἡ ὁποία θὰ βασισθῆ στὶς ἀναλλοίωτες ἀρχὲς, ποὺ ἐκ παραδόσεως ὑπάρχουν στὴν πρακτικὴ Ἰατρική. Οὕτω, θὰ θεμελιωθῆ ἡ εὐρωπαϊκὴ δεοντολογία. Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἠθικοὺς κανόνες τοῦ ἰατροῦ, ἀπέναντι τοῦ ἀρρώστου του, σημασίαν ἔχει καὶ ἡ ἠθικὴ προσωπικότης τοῦ ἰατροῦ ἀπέναντι τοῦ συνόλου τῆς κοινωνίας, ποὺ διαβιοῖ.

Ἡ κοινὴ δεοντολογία ὑποδηλοῖ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἐπαγγέλματος σὲ διεθνῆ κλίμακα. Πρέπει δὲ νὰ βασισθῆ στὰ ἑξῆς σημεῖα: 1) Σεβασμὸς στὸ ἐπαγγελματικὸ μυστικό. 2) Σεβασμὸς στὴν ἐλευθέραν ἐκλογὴ ἰατροῦ. 3) Σεβασμὸς στὴν ἐλευθερίαν τῶν συνταγῶν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν φαρμάκων. 4) Ἀνεξαρτησία τοῦ ἐπαγγέλματος ἐν σχέσει μὲ τοὺς ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμούς.

Ἐπάνω σὲ αὐτὰ πρέπει νὰ βασισθῆ ἡ ἰατρικὴ πολιτική, ἐὰν δὲν θέλουμε, ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ νὰ προκαλέσῃ λυπηρὲς ἀντιθέσεις στὴν ἐφαρμογή της. Ἡ πιθανὴ μετακίνησις καὶ ἀνακατάταξις τῶν ἰατρῶν στὶς διάφορες εὐρωπαϊκὲς χῶρες, προεκάλεσεν σοβαρὲς ἀνησυχίες στὸν ἰατρικὸ κόσμο τῶν Κρατῶν, ὅπου ἡ πυκνότης τῶν ἰατρῶν εἶναι μικρότερα. Θεωρητικῶς, ὁ συναγωνισμὸς θὰ εἶναι ἐλεύθερος. Πρακτικῶς ὅμως, οἱ μεγάλες μετακινήσεις δὲν εἶναι δυναταί. Τὰ ἐμπόδια τῆς γλώσσης, τῶν ἠθῶν καὶ τῶν διαφόρων κοινωνικῶν συνηθειῶν, θὰ παίξουν σημαντικὸν ρόλον.

Ὁ μετανάστης ἰατρὸς πρέπει ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερα νὰ προσαρμασθῆ στὸ καινούργιο του περιβάλλον καὶ σὲ αὐτὸ πρέπει ὅλοι νὰ τὸν διευκολύνουν. Ἐπροτάθη νὰ προηγηθῆ μιὰ περίοδος προσ